

Sygn. akt I C 903/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 września 2015r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Maja Snopczyńska

Protokolant Anna Koziół

po rozpoznaniu w dniu 9 września 2015 r. w Świdnicy

sprawy z powództwa (...) Sp.z o.o. z siedzibą w S.

przeciwko K. K.

o zapłatę kwoty 1260,70 zł

I. zasądza od pozwanej K. K. na rzecz strony powodowej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S. kwotę 345,99 zł (trzysta czterdzieści pięć złotych dziewięćdziesiąt dziewięć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 1 kwietnia 2015r do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 56,75zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 903/15

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym strona powodowa (...) Sp. z o.o. w S. wniosła o zasądzenie od pozwanej K. K. kwoty 1.260,70 złotych z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu w tym koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa podniosła, iż dochodzona wiarygodność powstała w wyniku zwarcia przez pozwaną w dniu 12 maja 2014r umowy pożyczki w kwocie 900 zł; spłata miała nastąpić w 10 ratach, pozwana nie wywiązała się ze zobowiązania; na żadaną kwotę składają się 1035,99 zł kwota pożyczki powiększona o oprocentowanie wynikające z umowy, 72 zł prowizja, 872,01 zł – koszt ustanowienia zabezpieczenia, którego powstanie związane jest z udzieleniem pożyczki.

Wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty postanowieniem z dnia 8 kwietnia 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Świdnicy.

Strona powodowa po wezwaniu w trybie art. 505³⁷ kpc do uzupełnienia braków formalnych pozwu wykazała umocowanie pełnomocnika do działania w imieniu strony powodowej i podtrzymała powództwo w pozwie złożonym na urzędowym formularzu.

Pozwana na rozprawie w dniu 9 września 2015 roku nie kwestionowała zawarcia umowy pożyczki, lecz podniosła, że mogłaby spłacać należność w ratach.

W (...) SĄD USTALIŁ

NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

W dniu 12 maja 2014 roku strony zawarły umowę pożyczki.

Pożyczkodawca udzielił pożyczki w kwocie 900 zł na okres 300 dni. W §2 wskazano, że całkowita kwota do zapłaty wynosi 1980 zł w tym 900 zł kwota pożyczki, kwota oprocentowania pożyczki wyniesie 135,99 zł, prowizja – 72 zł i koszty ustanowienia zabezpieczenia, którego powstanie związane jest z udzieleniem pożyczki – 872,01 zł.

DOWÓD: umowa z 12 V 2014r k. 22- 23

Umowa dodatkowa k. 24

Harmonogram spłat k. 25

Potwierdzenie przelewu k. 27

Wniosek o udzielenie pożyczki k. 28

Regulamin k. 36-42

Pismami z dnia 28 listopada i 22 grudnia 2014 roku strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty.

DOWÓD: pismo z 28 XI 2014r z potwierdzeniem nadania k.29-30

pismo z 22 XII 2014r z potwierdzeniem nadania k.31-33

W dniu 3 czerwca 2014 roku (...)M. wystawił na stronę powodową fakturę na kwotę 6629,70 zł tytułem opłaty ryczałtowej/dostępowej. W dniu 12 czerwca 2014r dokonano zapłaty za fakturę.

DOWÓD: faktura k. 44

Potwierdzenie przelewu k. 45

Pozwana spłaciła stronie powodowej kwotę 803 zł.

DOWÓD: wydruk z systemu wpłat k. 46

W TAK USTALONYM STANIE FAKTYCZNYM

SĄD ZWAŻYŁ:

Powództwo jest bezzasadne.

Strona powodowa dochodząc kwoty żądanej pozwem podnosiła, iż udzieliła pozwanej pożyczki, zaś pozwana nie wywiązała się z umowy.

Zgodnie z treścią art. 720 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy. Szczegółowo prawa i obowiązki stron zostały uregulowane w umowie pożyczki z dnia 12 V 2014 roku. Pozwana nie kwestionowała faktu zawarcia umowy pożyczki ani okoliczności, że pożyczki nie spłaciła w całości.

Strona powodowa wskazała, że na żadaną kwotę składa się: 1035,99 zł kwota pożyczki powiększona o oprocentowanie wynikające z umowy, 72 zł prowizji i 872,01 zł – koszt ustanowienia zabezpieczenia, którego powstanie związane jest z udzieleniem pożyczki. Strona powodowa zgodnie z treścią art. 6 kc powinna wykazać zasadność roszczenia. Pozwana wprawdzie nie kwestionowała faktu zawarcia umowy pożyczki, lecz nie jest to tożsame z uznaniem powództwa. W §2 umowy pożyczki wskazano, że całkowita kwota do zapłaty wynosi 1980 zł w tym 900 zł kwota pożyczki, kwota

oprocentowania pożyczki - 135,99 zł, prowizja – 72 zł i koszty ustanowienia zabezpieczenia, którego powstanie związane jest z udzieleniem pożyczki – 872,01 zł.

Naliczenie w umowie kosztów ustanowienia zabezpieczenia w kwocie prawie równej wysokości udzielonej pożyczki budzi poważne wątpliwości w świetle przepisów o zobowiązaniach umownych i ochronie konsumenta przed niedozwolonymi klauzulami umownymi. Zgodnie bowiem z treścią art. 385¹ § 1 k.c. postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nieuzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy; nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny.

Strona powodowa nie wykazała zasadności obciążenia pozwanej kwotą 872,01 zł tytułem kosztów ustanowienia zabezpieczenia. Z przedłożonej faktury Vat wynika należność z tytułu opłaty ryczałtowej/dostępowej na rzecz (...), ale z żadnych dokumentów nie wynika, że koszt ten dotyczy pozwanej. Nie wyjaśniono więc, skąd wynika akurat kwota 872,01 zł, co nasuwa wątpliwości i uniemożliwia Sądowi merytoryczną ocenę wysokości roszczenia. Tym bardziej, że kwota kosztów ustanowienia zabezpieczenia stanowi prawie równowartość pożyczki. Tym samym ustalone warunki umowy, bez wskazania, czym w istocie są koszty zabezpieczenia i z czego wynika ich wysokość pozostają w sprzeczności z dobrymi obyczajami i naruszają interes pozwanej. Kwota ta nie jest głównym świadczeniem, więc pozostaje poza wyłączeniem wynikającym ze zdania drugiego powołanego wyżej przepisu. Jej ocena w świetle warunków umowy prowadzi do wniosku, iż narusza klauzulę dobrych obyczajów. Zaznaczyć należy, że Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów stale piętnuje generowanie dodatkowych kosztów stosowane przez podmioty udzielające pożyczek, gdyż koszty te nie odzwierciedlają faktycznie poniesionych kosztów obsługi pożyczki.

Z treści umowy wynika, że pozwana zobowiązana jest do zapłaty kwoty 1107,99 zł (w tym 900 zł kwota pożyczki, kwota oprocentowania pożyczki wyniesie 135,99 zł, prowizja – 72 zł) oraz kwotę 41 zł tytułem kosztów pism i upomnień, zaś pozwana zapłaciła już kwotę 803 zł, tym samym pozwana zobowiązana jest uiścić na rzecz strony powodowej kwotę 345,99 zł.

Na marginesie zauważyć należy, że w związku z powyższymi rozważaniami oświadczenia pozwanej, że mogłaby spłacać należność w małych ratach nie można uznać za skuteczne uznanie powództwa. Zgodnie bowiem z treścią art. 213 § 2 k.p.c. sąd nie jest związany uznaniem powództwa, jeżeli jest ono sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Mając powyższe na uwadze na podstawie powołanych przepisów zasądzono na rzecz strony powodowej od pozwanej kwotę 345,99 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od 1 IV 2015r do dnia zapłaty, zaś dalej idące powództwo oddalono.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. mając na względzie wynik procesu (strona powodowa wygrała w 1/4, a pozwana w 3/4) i koszty poniesione przez stronę powodową (30 zł opłaty od pozwu, 180 zł koszty zastępstwa procesowego i 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, łącznie 227 zł z czego 1/4 to 56,75 zł).